

Περί δειλίας - Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Η δειλία είναι απομάκρυνσις της πίστεως, με την ιδέα ότι αναμένονται απροσδόκητα κακά.

Λόγος Εικοστός Περί δειλίας (Διά την άνανδρον δειλίαν)

1. Όποιος εργάζεται την αρετή σε Κοινόβιο ή σε συνοδία, δεν είναι συνηθισμένο να πολεμήται από την δειλία. Εκείνος όμως πού ευρίσκεται σε ησυχαστικώτερους τόπους, ας αγωνίζεται μήπως και τον κυριεύση το γέννημα της κενοδοξίας και η θυγατέρα της απιστίας, δηλαδή **η δειλία**.

2. Η δειλία είναι νηπιακή συμπεριφορά μιας ψυχής πού εγήρασε στην κενοδοξία. Η δειλία είναι απομάκρυνσις της πίστεως, με την ιδέα ότι αναμένονται απροσδόκητα κακά.

3. Ο φόβος είναι κίνδυνος που προμελετάται. Ή διαφορετικά, ο φόβος είναι μία έντρομη καρδιακή αίσθησις, πού συγκλονίζεται και αγωνιά από αναμονή απροβλέπτων συμφορών. Ο φόβος είναι μία στέρησις της εσωτερικής πληροφορίας. Η υπερήφανη ψυχή είναι δούλη της δειλίας • έχοντας πεποίθησι στον

εαυτόν της και όχι στον Θεόν, φοβείται τους κρότους των κτισμάτων και τις σκιές.

4. Όσοι πενθούν και όσοι καταπονούνται χωρίς να υπολογίζουν κόπους και πόνους, δεν αποκτούν δειλία. Πολλές φορές όσοι υποκύπτουν στην δειλία χάνουν το μυαλό τους. Και είναι φυσικό αυτό, διότι είναι δίκαιος Εκείνος πού εγκαταλείπει τους υπερηφάνους, ώστε και οι υπόλοιποι να μάθωμε να μη υψηλοφρονούμε.

5. Όλοι όσοι φοβούνται είναι κενόδοξοι, αλλ' όμως όλοι όσοι δεν φοβούνται δεν σημαίνει ότι είναι ταπεινόφρονες, αφού και οι λησταί και οι τυμβωρύχοι δεν υποκύπτουν εύκολα στην δειλία.

6. Σε όποιους τόπους συνηθίζεις να φοβήσαι, μη διστάζης να πηγαίνης, όταν ακόμη δεν έχη ξημερώσει. Εάν δείξεις κάποια χαλαρότητα στο σημείο αυτό, τότε θα γηράση μαζί σου το νηπιακό και αξιογέλαστο τούτο πάθος. Ενώ βαδίζεις προς τα εκεί οπλίζου με την προσευχή. Μόλις φθάσης σ' εκείνους τους τόπους, ανύψωσε τα χέρια σου. Με το όνομα του Ιησού μάζιζε τους εχθρούς, διότι δεν υπάρχει ούτε στον ουρανό ούτε στην γη ισχυρότερο όπλο. Αφού απαλλαγής από την αρρώστεια αυτή, ας ανυμνήσης τον Λυτρωτή σου• διότι εάν τον ευγνωμονής, θα σε σκεπάζη παντοτινά.

7. Ποτέ δεν μπορείς διά μιας να γεμίσης την κοιλία. Παρόμοια βέβαια δεν μπορείς διά μιας να νικήσης την δειλία. Όταν έχωμε πολύ πένθος, θα υποχωρήση πιο γρήγορα• όταν όμως αυτό μας λείπη, θα παραμένουμε συνεχώς δειλοί. «Έφριξάν μου τρίχες και σάρκες» είπε ο Ελιφάζ (Ιώβ δ' 15), περιγράφοντας την πανουργία τούτου του δαίμονος.

8. Άλλωτε εδειλίασε πρώτα η ψυχή και άλλοτε το σώμα, και εν συνεχεία μεταβίβασε το ένα στο άλλο το πάθος. Αν συμβή να φοβηθή το σώμα, χωρίς όμως να εισδύση ο άκαιρος φόβος στην ψυχή, ευρισκόμεθα πλησίον στην θεραπεία. Όταν δε όλα τα δυσάρεστα και απροσδόκητα τα δεχώμεθα πρόθυμα, με συντριμμένη καρδιά, τότε ελευθερωθήκαμε πραγματικά από την δειλία.

9. Δεν ενισχύει τους δαίμονας εναντίον μας το σκότος και η ερημία των τόπων, αλλά η ακαρπία της ψυχής μας. Μερικές φορές όμως πρόκειται για οικονομική παίδευσι εκ μέρους του Θεού.

10. Εκείνος που έγινε δούλος του Κυρίου, θα φοβηθή μόνο τον ιδικό του Δεσπότη. Και εκείνος πού δεν φοβείται ακόμη Αυτόν, φοβείται πολλές φορές την σκιά του.

11. Όταν πλησιάση αοράτως ένα πονηρό πνεύμα, φοβείται το σώμα. Όταν όμως πλησιάση κάποιος Άγγελος, αγάλλεται η ψυχή των ταπεινών. Γι' αυτό, μόλις από την ενέργεια αυτή αντιληφθούμε την παρουσία του, ας τρέξουμε γρήγορα στην προσευχή, διότι ήλθε να προσευχηθή μαζί μας ο αγαθός μας φύλαξ.

Όποιος ενίκησε την δειλία, είναι φανερό ότι ανέθεσε στον Θεόν και την ζωή και την ψυχή του.

Από το βιβλίο «Κλίμαξ», Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου Ιεράς Μονή Παρακλήτο

Πηγή: xristianos.gr